

Lectures recomanades

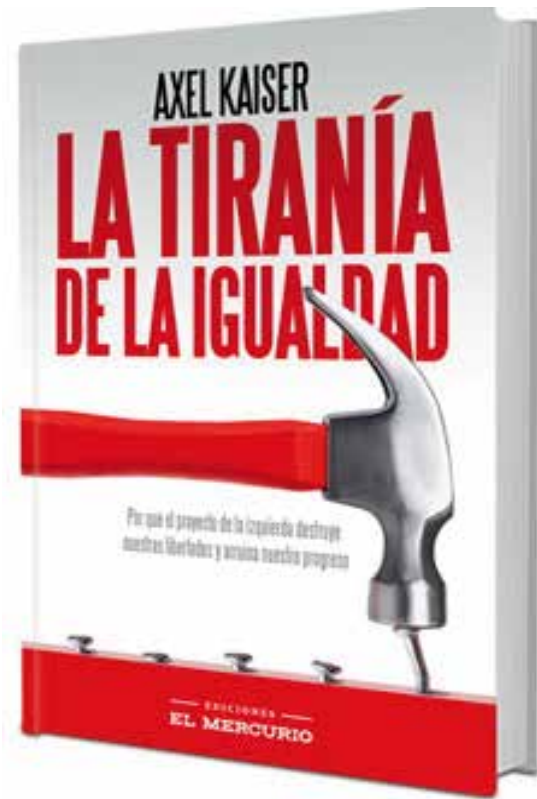
"La Tiranía de la Igualdad"

AXEL KAISER

Una de les moltes conseqüències en l'àmbit de la política ha estat el ressorgiment amb força de la qüestió de la desigualtat, els greuges que això comporta, i la importància que els poders polítics afavoreixin un escenari de major desigualtat econòmica. No obstant, aquest debat, presidit normalment per criteris utilitaristes i objectivistes, no té en compte la veritable naturalesa en l'origen de la desigualtat, la filosofia que hi ha darrera de la "obsessió igualitarista" i els problemes que això comporta quan es tracta de portar aquest principi a la pràctica.

Fer una reflexió filosòfica i moral sobre el tema de la desigualtat i contrarestar certs mites sobre aquest tema és l'objectiu de l'últim llibre d'**Axel Kaiser**, doctor en filosofia i economista xilè, **La tiranía de la igualdad (Deusto, 2017)**. El llibre convida al lector a reflexionar sobre els dos grans sistemes filosòfics, liberalisme i socialisme, i confrontant totes les dues visions que les dues ideologies tenen sobre la pròpia natura de l'home, el sistema econòmic i el mateix concepte de desigualtat. Kaiser destaca com és la igualtat davant la llei, la igualtat d'oportunitats, un dels pilars del liberalisme clàssic, és la igualtat vertaderament important i aquella que permet que les persones puguin perseguir els seus objectius personals sense agredir els drets de qui busquen altres objectius, de manera pacífica i col·laborativa.

Per el contrari, un sistema que persegueix utòpicament la igualtat de resultats, la igualtat material (riquesa, renda i un llarg etcètera) inevitablement donarà lloc on els drets i les llibertats de les persones (en la seva excepció negativa) es veuran agredits. La persecució de l'ideal igualitarista és contrari a un ordre social de llibertat, prosperitat i moralment desitjable contradiu molts tòpics i mites del debat polític actual.

Kaiser, que utilitza una variada i rica bibliografia, utilitza els grans clàssics del liberalisme per recordar-nos que són les persones les que són subjectes de drets i que aquestes tenen drets per sobre la col·lectivitat. Una lliçó que, malgrat tots els desastres que van portar les doctrines totalitàries, a vegades sembla que no haguem après del tot. Des de **John Locke** i **David Hume**, i d'altres pensadors moralistes del s. XVII i XVIII, els homes hem entès que totes les persones són iguals des d'un punt de vista polític, moral i jurídic. Una idea molt potent de la que parteix el sistema polític de democràcia liberal. Només cal llegir, per exemple, la Declaració d'Independència dels EUA.

El igualitarisme, conclou Kaiser, no ens ha de deixar perdre l'atenció sobre el veritable problema que és la pobresa. No hi ha res d'indignant en algú que, per exemple, tingui un Ferrari i un altre no; és indignant que algú no tingui per menjar o que vulgui treballar i no pugui. I és en això on ens hem de centrar procurant aplicar aquelles idees que més han fet per la prosperitat i la llibertat dels països sense preocupar-nos en el resultat sinó en fer les coses d'una manera moralment responsable. Una lectura sobre un tema cabdal en l'agenda política dels propers anys i en el que, massa vegades, manca criteri.